ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

18. märts 2010 *

Kohtuasjas T-94/08,

**Centre de coordination Carrefour SNC,** asukoht Brüssel (Belgia), esindajad: advokaadid X. Clarebout ja K. Platteau,

hageja,

*versus*

**Euroopa Komisjon,** esindaja: J.-P. Keppenne,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 13. novembri 2007. aasta otsus 2008/283/EÜ abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes, ja millega muudetakse otsust 2003/757/EÜ (ELT 2008, L 90, lk 7), kuna see ei näe ette kohast üleminekuaega,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: esimees M. E. Martins Ribeiro ning kohtunikud S. Papasavvas (ettekandja) ja A. Dittrich,

kohtusekretär: asekohtusekretär B. Pastor,

arvestades kirjalikus menetluses ja 2. juuli 2009. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

**otsuse**

## Vaidluse taust

1 Koordineerimiskeskustele kohaldatavad Belgia maksualased õigusnormid, mis on üldkohaldatavate normide erinormid, on sätestatud 30. detsembri 1982. aasta kuninga dekreedis nr 187 koordineerimiskeskuste asutamise kohta (*Moniteur belge*, 13.1.1983, lk 502), mida on mitu korda täiendatud ja muudetud.

2 Seda maksustamiskorda kohaldatakse koordineerimiskeskusele eelneva ja individuaalse volituse alusel, mis antakse kuninga dekreediga. Nimetatud volituse saamiseks peab koordineerimiskeskus kuuluma rahvusvahelisse kontserni, mille kapital ja reservid on vähemalt miljard Belgia franki (BEF) või ületavad seda ning mille aasta konsolideeritud käive on 10 miljardit Belgia franki või ületab seda. Lubatud on ainult

teatud ettevalmistavad, kõrval- või koordineerimisteenused ja finantssektoris tegutsevatele ettevõtjatele seda korda ei kohaldata. Keskuse esimesel kahel tegutsemisaastal peab Belgias töötama täisajaga vähemalt 10 inimest.

3 Keskusele antav volitus kehtib 10 aastat ja seda võib pikendada sama aja võrra.

4 Koordineerimiskeskuste maksustamiskorda uuris selle kehtestamisel ka Euroopa Ühenduste Komisjon. Täpsemalt leidis 16. mai 1984. aasta ja 9. märtsi 1987. aasta kirjade vormis teatavaks tehtud otsustes komisjon sisuliselt, et selle korraga, mis põhines koordineerimiskeskuste tulu püsiva määra alusel kindlakstegemise süsteemil, abi ei antud.

5 Pärast seda, kui komisjoni oli 11. novembril 1998 vastu võtnud teatise riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta äriühingute otsese maksustamisega seotud meetmete suhtes (EÜT C 384, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 227), uuris komisjon üldiselt liikmesriikide maksuõigust riigiabi puudutavate normide aspektist.

6 Viidatud uurimise käigus palus komisjon 12. veebruaril 1999 Belgia ametiasutustelt teatud informatsiooni, mis puudutas muu hulgas koordineerimiskeskustele kohaldatavat korda. Belgia ametiasutused vastasid 1999. aasta märtsis.

7 2000. aasta juulis teatasid komisjoni teenistused nimetatud ametiasutustele, et selle korraga antakse riigiabi. Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [EÜ artikli 88] kohaldamiseks) (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339) artikli 17 lõikes 2 ette nähtud koostöömenetluse algatamiseks palusid komisjoni teenistused Belgia ametiasutustel esitada ühe kuu jooksul omapoolsed märkused.

8 11. juulil 2001 tegi komisjon EÜ artikli 88 lõike 1 alusel ettepaneku nelja asjakohase meetme kohta, muu hulgas koordineerimiskeskuste suhtes. Ta soovitas Belgia ametiasutustel nõustuda sellesse korda mitme muudatuse sisseviimisega ja näha ette üleminekuaeg, mille jooksul keskustele, kes olid saanud volituse enne nende meetmetega nõustumise kuupäeva, võis kohaldada varem kehtinud süsteemi kuni 31. detsembrini 2005.

9 Kuna Belgia ametiasutused väljapakutud asjakohaseid meetmeid heaks ei kiitnud, algatas komisjon vastavalt määruse nr 659/1999 artikli 19 lõikele 2 ametliku uurimismenetluse otsusega, mis tehti teatavaks 27. veebruari 2002. aasta kirjaga (EÜT C 147, lk 2). Ta palus Belgia Kuningriigil esitada oma märkused ja kogu teabe, mis oli vajalik asjassepuutuva meetme hindamiseks. Samuti palus ta sel liikmesriigil ja huvitatud isikutel esitada märkused ja kogu teave, mis on vajalik selleks, et hinnata, kas isikutel, kellele asjakohast korda kohaldati, oli õiguspärane ootus, millest tulenes nõue kehtestada üleminekumeetmed.

10 Ametliku uurimismenetluse lõpus võttis komisjon 17. veebruaril 2003 vastu otsuse 2003/757/EÜ abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes (ELT L 282, lk 25; edaspidi „2003. aasta otsus").

11 2003. aasta otsuse artiklid 1 ja 2 olid järgmised:

„*Artikkel 1*

Kuninga dekreedi nr 187 alusel volituse saanud koordineerimiskeskuste suhtes Belgias praegu kehtiva maksustamiskorraga antakse riigiabi, mis on ühisturuga vastuolus.

*Artikkel 2*

Belgia on kohustatud artiklis 1 nimetatud korra kehtetuks tunnistama või muutma selle ühisturuga kokkusobivaks.

Alates käesoleva otsuse teatavakstegemisest ei või sellest korrast või selle korra osadest tulenevaid eeliseid anda uutele abi saajatele ega nende eeliste kehtivust pikendada kehtivate volituste uuendamise teel.

Nende keskuste suhtes, kellele on volitus antud enne 31. detsembrit 2000, võib korda kohaldada seni, kuni lõpeb iga sellise individuaalse volituse kehtivus, mis kehtib käesoleva otsuse teatavakstegemise ajal, kuid mitte kauem kui 31. detsembrini 2010. Vastavalt teisele lõigule ei saa juhul, kui volitus uuendatakse enne seda kuupäeva, käesoleva otsuse esemeks olevast korrast tulenevaid eeliseid enam anda isegi ajutiselt." [mitteametlik tõlge]

12 Juba 6. märtsil 2003 pöördus Belgia Kuningriik ühel ajal nii komisjoni kui ka nõukogu poole, paludes neil „teha kõik vajalik selleks, et nende koordineerimiskeskuste lube, kelle volitus lõppeb pärast 17. veebruari 2003, saaks pikendada kuni 31. detsembrini 2005". Ta kordas seda palvet 20. märtsil 2003 ja 26. mail 2003, tuginedes EÜ artikli 88 lõike 2 kolmandale lõigule.

13 25. ja 28. aprillil 2003 esitasid Belgia Kuningriik ja koordineerimiskeskuste liit Forum 187 hagiavaldused, milles nõuti 2003. aasta otsuse täitmise peatamist ja selle täielikku või osalist tühistamist (kohtuasjad C-182/03 ja T-140/03, millest sai kohtuasi C-217/03; kohtuasjad C-182/03 R ja T-140/03 R, millest sai kohtuasi C-217/03 R).

14 26. juuni 2003. aasta määrusega liidetud kohtuasjades C-182/03 R ja C-217/03 R: Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon (EKL 2003, lk I-6887, edaspidi „kohtumäärus Forum 187") andis Euroopa Kohtu president korralduse peatada 2003. aasta otsuse täitmine osas, milles keelati Belgia Kuningriigil uuendada neid koordineerimiskeskuste volitusi, mis kehtisid selle otsuse teatavakstegemise ajal.

15 Nagu kohtumäärus Forum 187 lubas, uuendasid Belgia ametiasutused koordineerimiskeskuste need volitused, mille kehtivuse tähtaeg lõppes ajavahemikul 17. veebruarist 2003 kuni 31. detsembrini 2005. Välja arvatud neli koordineerimiskeskust, kelle volitus uuendati piiramata tähtajaks, uuendati kõiki volitusi, sh hagejaks oleva koordineerimiskeskuse Carrefour SNC volitust perioodi võrra, mis lõppes 31. detsembril 2005.

16 Nõukogu 16. juuli 2003. aasta otsusega 2003/531/EÜ Belgia valitsuse poolt abi andmise kohta teatavatele Belgias asuvatele koordineerimiskeskustele (ELT L 184, lk 17), mis võeti vastu EÜ artikli 88 lõike 2 alusel, tunnistati ühisturuga kokkusobivaks „abi, mida Belgia kavatse[s] 31. detsembrini 2005 anda ettevõtjatele, kellel oli 31. detsembri 2000. aasta seisuga […] kuninga dekreedi nr 187 alusel koordineerimiskeskusena tegutsemise volitus, mis lõppeb ajavahemikus 17. veebruarist 2003 kuni 31. detsembrini 2005". 24. septembril 2003 esitas komisjon selle otsuse peale tühistamishagi (kohtuasi C-399/03).

17 22. juunil 2006 tühistas Euroopa Kohus osaliselt 2003. aasta otsuse, kuna selles ei olnud ette nähtud üleminekumeedet koordineerimiskeskuste suhtes, kelle volituse uuendamise taotlust selle otsuse teatavakstegemise ajal menetleti või kelle volitus lõppes selle otsuse teatavakstegemisega samal ajal või vahetult pärast seda (Euroopa Kohtu 22. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 *vs.* komisjon, EKL 2006, lk I-5479, edaspidi „kohtuotsus Forum 187"). Samal päeval tühistas Euroopa Kohus kohtuotsusega komisjon *vs.* nõukogu (kohtuasi C-399/03, EKL 2006, lk I-5629) ka otsuse 2003/531.

18 4. juuli 2006. aasta kirjas palus komisjon Belgia ametiasutustel esitada 20 tööpäeva jooksul teatud teavet, et otsustada, mida kohtuotsuse Forum 187 tagajärjel ette võtta.

19 27. detsembril 2006 võttis Belgia Kuningriik vastu seaduse (*Moniteur belge*, 28.12.2006, lk 75266, edaspidi „2006. aasta seadus"), mis sisaldas mitut sätet, mis võimaldasid pikendada kuni 31. detsembrini 2010 kõigi selliste koordineerimiskeskuste volitusi, kes seda palusid, ja vajaduse korral tagasiulatuvalt. Lisaks keskustele, kelle volitusi pikendati pärast kohtumäärust Forum 187 ajavahemikul 17. veebruarist 2003 kuni 31. detsembrini 2005, nähti 2006. aasta seaduses ette, et pikendamise võimalus antakse ka keskustele, kelle volituse kehtivus lõpeb ajavahemikul 1. jaanuarist 2006 kuni 31. detsembrini 2010, ning täpsustamata arvule keskustele, kelle volituse kehtivus lõppes hiljemalt 31. detsembril 2005, kuid kes selle kuupäeva seisuga uuendamise taotlust ei olnud esitanud. Sellest seadusest komisjonile EÜ artikli 88 lõike 3 alusel ei teatatud, kuid selle jõustumise tingimuseks oli, et komisjonil ei ole sellele vastuväiteid.

20 Pärast korduvat meeldetuletust ja rohket kirjavahetust komisjoniga esitasid Belgia ametiasutused 16. jaanuaril 2007 komisjonile teabe, mida viimane küsis 4. juulil 2006. Nad esitasid veel täpsustusi 2007. aasta 8. ja 16. veebruari kirjadega. Lisaks toimus komisjoni ja nimetatud ametiasutuste vahel kolm kohtumist: 2007. aasta 5. ja 15. veebruaril ning 5. märtsil.

21 21. märtsi 2007. aasta kirjas teatas komisjon Belgia ametiasutustele kavatsusest pikendada ametlikku uurimist, mida ta oli koordineerimiskeskustele kehtestatud korra suhtes alustanud 27. veebruaril 2002. See otsus ning huvitatud isikutele suunatud palve esitada oma märkused kohaste üleminekumeetmete kohta, mida komisjon pidi kohtuotsuse Forum 187 kohaselt kehtestama, avaldati Euroopa Liidu Teatajas 16. mail 2007 (ELT C 110, lk 20).

22 13. novembril 2007 võttis komisjon selle ametliku uurimismenetluse lõpus vastu otsuse 2008/283/EÜ abikava kohta, mida Belgia rakendas Belgias asuvate koordineerimiskeskuste suhtes, ja millega muudetakse 2003. aasta otsust (ELT 2008, L 90, lk 7; edaspidi „vaidlustatud otsus").

23 Vaidlustatud otsusega muudeti kõigepealt 2003. aasta otsuse artiklit 2 nii, et nende koordineerimiskeskuste suhtes, kelle volituse pikendamise taotlus oli 2003. aasta otsuse teatavakstegemise ajal menetlemisel või kelle volitus lõppes selle otsuse teatavakstegemisega samal ajal või vahetult pärast seda, st ajavahemikul 18. veebruarist 2003 kuni 31. detsembrini 2005, võis asjassepuutuvat korda kohaldada kuni 31. detsembrini 2005 ning nende volitusi võis pikendada kuni selle kuupäevani. Edasi, mis puudutas nelja keskust, kelle volitusi pikendati kohtumääruse Forum 187 alusel piiramata tähtajaks, siis oli vaidlustatud otsuses märgitud, et komisjoni 16. juuli 2003. aasta pressiteade võis nendele keskustele tekitada õiguspärase ootuse asjaolu suhtes, et neile võib asjassepuutuvat korda kohaldada kuni Euroopa Kohtu otsuse tegemiseni põhiküsimuses. See kohtuotsus tehti 22. juunil 2006 ja arvestades, et meede puudutas maksustamist, pikendati vaidlustatud otsusega aega, mille suhtes õiguspärane ootus tekkis, et neile koordineerimiskeskustele saaks seda korda kohaldada kuni kohtuotsuse tegemise ajal pooleli oleva tavalise maksustamisperioodi lõpuni. Lõpuks tunnistati vaidlustatud otsusega 2006. aasta seadus ühisturuga kokkusobimatuks, kuna sellega pikendati koordineerimiskeskustele kohaldatava korra kehtivust kauemaks kui 31. detsember 2005.

24 Vaidlustatud otsuse artikkel 1 on sõnastatud järgmiselt:

„[2003. aasta otsuse] artiklisse 2 lisatakse järgmine tekst:

„Koordineerimiskeskused, kelle volituse pikendamise taotlus on käesoleva otsuse teatavakstegemise ajal menetlemisel või kelle volitus lõpeb otsuse teatavakstegemisega samal ajal või vahetult pärast seda, see tähendab otsuse teatavakstegemise ja 31. detsembri 2005 vahelisel ajal, võivad jätkata koordineerimiskeskuste maksustamiskorra

rakendamist 31. detsembrini 2005. Kõnealuste koordineerimiskeskuste volitusi võib pikendada hiljemalt 31. detsembrini 2005.""

25 Vaidlustatud otsuse artikkel 2 on sõnastatud järgmiselt:

„Neli Belgias asutatud koordineerimiskeskust, kelle volitusi pikendati määramata ajaks [kohtumääruse Forum 187] alusel, [...] võivad rakendada koordineerimiskeskuste maksustamiskorda 22. juunil 2006 pooleli oleva tavalise maksustamisperioodi lõpuni."

26 Vaidlustatud otsuse artiklis 3 on märgitud:

„[...] 2006. aasta seadus on ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd selle sätetega on ette nähtud pikendada koordineerimiskeskuste maksustamiskorda volituste pikendamisotsuste alusel kauemaks kui 31. detsember 2005.

Komisjon palub Belgial seega loobuda [...] 2006. aasta seaduse asjaomaste sätete jõustamisest."

27 Vaidlustatud otsuse artiklis 4 on märgitud:

„Artiklit 1 kohaldatakse alates 18. veebruarist 2003."

**Menetlus ja poolte nõuded**

28 Hageja esitas Üldkohtu kohtukantseleile käesolevas asjas hagiavalduse 22. veebruaril 2008.

29 Samal päeval esitas ta eraldi dokumendiga taotluse vaadata asi läbi kiirendatud menetluses vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 76a. Komisjon esitas selle taotluse kohta oma märkused 13. märtsil 2008, ületades selleks ette nähtud tähtaega. 17. märtsil 2008 otsustas Üldkohtu kaheksanda koja esimees need märkused toimikusse lisada. 19. märtsi 2008. aasta otsusega jättis Üldkohus (kaheksas koda) kiirendatud menetluse kohaldamise taotluse rahuldamata.

30 Ettekandja-kohtuniku ettekande alusel otsustas Üldkohus avada suulise menetluse.

31 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära kohtuistungil, mis toimus 2. juulil 2009.

32 Kohtuistungil paluti komisjonil esitada toimikusse kuninga 19. detsembri 2008. aasta dekreet, millega kohandati maksu suurendamist puudutavaid maksuõiguse norme teatud koordineerimiskeskuste poolt ettemaksu tasumata jätmise või osalise tasumise korral (*Moniteur belge,* 30.12.2008, lk 68976), ja hagejal ei olnud sellele vastuväiteid. Komisjon täitis selle palve Üldkohtu kohtukantseleile 3. juulil 2009 esitatud kirjaga.

33 Suuline menetlus lõpetati seejärel 13. juulil 2009.

34 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus, kuna selles ei ole ette nähtud kohast üleminekuaega;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

35 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi vastuvõetamatuse või põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

**Õiguslik käsitlus**

36 Kodukorra artikli 114 alusel vastuvõetamatuse vastuväidet formaalselt esitamata väidab komisjon, et hagi on vastuvõetamatu, sest hagejal puudub põhjendatud huvi ning vaidlustatud otsus teda otseselt ei puuduta. Esiteks tuleb uurida hagiavalduse läbivaatamist takistavat asjaolu, milleks on põhjendatud huvi puudumine.

*Poolte argumendid*

37 Komisjon meenutab, et tulenevalt kohtumäärusest Forum 187 uuendasid Belgia ametiasutused hageja volitust ainult 31. detsembrini 2005. Hageja taotles seejärel mitmel korral oma volituse pikendamist kuni 31. detsembrini 2010, kuid Belgia ametiasutused ei rahuldanud neid taotlusi. Samuti on komisjon seisukohal, et hagiavalduse esitamise päeval ei olnud hagejal mingit õigust asjassepuutuva korra kohaldamisele, mille rakendamist ta oleks saanud nõuda Belgia ametiasutustelt. Vastupidi – selgub, et need ametiasutused fikseerisid teadlikult volituse tähtajaks 31. detsembri 2005, st kuupäeva, mil lõppes vaidlustatud otsuses ette nähtud üleminekuaeg. Komisjon leiab, et nii määratlesid Belgia ametiasutused, kes otsustasid volituse lõppemise kuupäevaks määrata 31. detsembri 2005, lõplikult hageja olukorra, mida ei ole Belgia kohtutes vaidlustatud.

38 Vaidlustatud otsus seega vaid kinnitab hageja õigust kohaldada asjassepuutuvat korda kuni nimetatud volituse lõppemiseni. Nimelt määrasid 31. detsembri 2005. aasta kuupäeva kõigepealt kindlaks Belgia ametiasutused ja vaidlustatud otsus hiljem vaid toetas seda. Lisaks põhines vaidlustatud otsuses määratletud üleminekuaeg samuti asjaolul, et kõigi koordineerimiskeskuste, välja arvatud nelja keskuse volituste pikendamine kindla kuupäevani (samas kui kohtumäärusega Forum 187 mingit kuupäeva ei kehtestatud) kinnitas Belgia ametiasutuste ja koordineerimiskeskuste arusaama kohasest üleminekuajast. See kuupäev oli nimelt Belgia ametiasutuste seatud eesmärk, millest teatati ühenduse ametiasutustele, nagu nähtub otsuse 2003/531 põhjendusest 1.

39 Mis puutub hageja argumenti selle kohta, et Belgia ametiasutuste otsus pikendada volitusi vaid 31. detsembrini 2005 tulenes vajadusest täita oma kohustusi ühenduse ees, siis väidab komisjon vastu, et need ametiasutused tegid ühepoolse valiku piirata hageja volituse kehtivust 31. detsembriga 2005 ning ühenduse õigus neid selleks ei kohustanud. Nimelt peatati kohtumäärusega Forum 187 2003. aasta otsuse täitmine, kuna see keelas koordineerimiskeskuste volituste uuendamise, ilma et nende uuendamiste kestuse suhtes oleks ette nähtud ajalist piirangut. Belgia ametiasutused uuendasid ka osa keskuste volitust pikemaks ajaks, kuid keeldusid seda tegemast hageja suhtes, kuigi pärast nimetatud kohtumäärust oleksid nad võinud seda teha.

40 Mis puudutab hageja kinnitust, et Belgia õiguse range kohaldamise korral on tal õigus oma volituse uuendamisele 10 aasta võrra, siis märgib komisjon, et liidu instantside pädevusse ei kuulu Belgia õiguse tõlgendamine. Samas, isegi kui hagejal oleks see õigus olnud, oleks ta komisjoni hinnangul pidanud sellele tuginema kohtus, vaidlustades oma volituse kehtivustähtaja, mida ta aga ei teinud. Komisjoni hinnangul muutus sellega, et hagi ei esitatud, hageja volituse ajas piiratus lõplikuks. Komisjon lisab ka, et hageja ei selgita, miks selle hagi esitamata jätmine asjasse ei puutu, nagu ta kinnitab.

41 Neid asjaolusid arvestades leiab komisjon, et hagejal puudub õigustatud huvi vaidlustatud otsuse tühistamise nõudmiseks selle alusel, et otsuses ei ole ette nähtud kohast üleminekuaega. Ta ei viita mis tahes jätkuvalt olemas olevale ja tekkinud õiguslikule huvile ega esita ühtegi tõendit, millest nähtuks, et Belgia ametiasutused kavatsesid tema volitust pikendada kauemaks kui 31. detsembrini 2005.

42 Hageja leiab, et tal on tekkinud ja jätkuvalt olemasolev põhjendatud isiklik huvi esitada vaidlustatud otsuse peale hagi.

43 Esiteks vaidleb ta vastu sellele, et vaidlustatud otsuse peale võivad hagi esitada ainult need koordineerimiskeskused, kellel on hagiavalduse esitamise päeval kehtiv volitus. Nimelt võtaks see talt igasuguse võimaluse vaidlustatud otsuse peale hagi esitada. Ta leiab seega, et hagi vastuvõetavuse sõltuvusse seadmine asjaolust, kas hagi esitamise päeval kehtis formaalne volitus – kuigi see volitus sõltub vaidlustatud otsusega kehtestatud üleminekuaja määratlusest –, ei ole asjakohane.

44 Edasi märgib hageja, et eksisteerib õigus koordineerimiskeskuste korra kohaldamisele. Ta vaidleb esiteks vastu sellele, et volituste kehtivuse piiramine 31. detsembriga 2005 tähendab, et Belgia ametiasutused pidasid kuni selle kuupäevani kestvat üleminekuaega kohaseks. Nimelt fikseeriti see tähtaeg vaid seetõttu, et Belgia on

kohustatud järgima liidu instantside otsuseid, muu hulgas 2003. aasta otsust ja kohtumäärust Forum 187. Hageja leiab, et asjaolu, et Belgia ametiasutused neid otsuseid täitsid, ei saa kasutada argumendina hagi esitamiseks põhjendatud huvi esinemise vastu. Teiseks vaidleb hageja vastu sellele, et asjassepuutuva ajalise piirangu kehtestasid Belgia ametiasutused omal initsiatiivil. Ta tugineb asjaolule, et pärast kohtuotsust Forum 187 palusid Belgia ametiasutused neid keskusi, keda see kohtuotsus puudutas, taotleda volituste kinnitamist, ning 2006. aasta seaduse vastuvõtmisele ja parlamendis sellega seotud eeltöö tegemisele. Isegi eeldades, et selle piirangu kehtestamine oli vabatahtlik samm, arvab hageja siiski, et Belgia ametiasutustel ei olnud õigust seda teha kuninga dekreedi nr 187 alusel, millele ta volituste kehtivuse määramise õiguse osas tugines.

45 Hageja sõnul tuleneb tema põhjendatud huvi asjaolust, et ta peab saama kinnituse, et asjassepuutuv kord jääb pärast 31. detsembrit 2005 kehtima ning et Belgia ametiasutused kohaldavad kuninga dekreeti nr 187. Kohtupraktikale viidates väidab hageja täpsemalt, et ta võiks oma õigustele tugineda Belgia maksuasutustes ja et tal on kuninga dekreedi nr 187 alusel õigus 31. detsembrini 2005 kehtiva volituse pikendamisele kuni 31. detsembrini 2010, mis õigustab tema põhjendatud huvi.

46 Hageja vaidleb vastu ka argumendile, et ta ei ole esitanud tõendeid, millest nähtuks, et Belgia ametiasutused kavatsesid tema volitust pikendada kauemaks kui 2005. aastani. Ta leiab, et selline tõend on kiri, mille need ametiasutused talle saatsid 11. juunil 2008.

47 Lõpuks väidab hageja ka, et mingeid järeldusi ei saa teha sellest, et Belgia ametiasutused ei nõudnud vaidlustatud otsuse tühistamist. Asjaolu, et ta ei esitanud kaebust 10. juuni 2004. aasta kuninga dekreedi peale, ei ole käesoleva hagiavalduse vastuvõetavuse küsimuse lahendamisel asjakohane. Kuna kohast üleminekuaega ei kehtestatud, oleks mis tahes kaebus Belgia ametiasutuste vastu lisaks ka tulemusetu.

*Üldkohtu hinnang*

48 Tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi vastuvõetav üksnes siis, kui tal on vaidlustatud akti tühistamiseks huvi. Selline huvi eeldab, et vaidlustatud akti akti tühistamine ise tekitab tõenäoliselt õiguslikke tagajärgi ja et hagi esitanud isik võib seega vaidluse lahendist saada mingit kasu (vt Üldkohtu 30. aprilli 2007. aasta määrus kohtuasjas T-387/04: EnBW Energie Baden-Württemberg *vs.* komisjon, EKL 2007, lk II-1195, punkt 96 ja seal viidatud kohtupraktika).

49 See põhjendatud huvi peab olema tekkinud ja jätkuvalt olemas (Üldkohtu 17. septembri 1992. aasta otsus kohtuasjas T-138/89: NBV ja NVB *vs.* komisjon, EKL 1992, lk II-2181, punkt 33) ning seda tuleb hinnata selle päeva seisuga, mil hagi esitati (Euroopa Kohtu 16. detsembri 1963. aasta otsus kohtuasjas 14/63: Forges de Clabecq *vs.* ülemamet, EKL 1963, lk 719, 748, ja Üldkohtu 24. aprilli 2001. aasta otsus kohtuasjas T-159/98: Torre jt *vs.* komisjon, EKL AT 2001, lk I–A-83 ja II-395, punkt 28). See huvi peab ka säilima kuni kohtulahendi tegemiseni, vastasel juhul võidakse asi läbivaatamata jätta (Euroopa Kohtu 7. juuni 2007. aasta otsus kohtuasjas C-362/05 P: Wunenburger *vs.* komisjon, EKL 2007, lk I-4333, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

50 Käesolevas asjas tuleb esiteks meenutada, et vastavalt vaidlustatud otsuse artiklile 1, millega muudetakse 2003. aasta otsuse artiklit 2, võis hageja jätkata koordineerimiskeskuste korra kohaldamist kuni 31. detsembrini 2005.

51 Edasi tuleb märkida, et pärast kohtumääruse Forum 187 tegemist uuendasid Belgia ametiasutused 10. juuni 2004. aasta kuninga dekreediga hageja volitust nii, et selle kehtivus lõppes 31. detsembril 2005, ja et olenemata tema poolt Belgia ametiasutustele

esitatud taotlustest ei pikendatud ega uuendatud tema volitust lisaks viidatud kuninga dekreedis lubatule.

52 Hageja volituse kehtivuse piirangu 31. detsembrini 2005 otsustasid seega vaid Belgia ametiasutused, ilma et neile selles suhtes mingeid piiranguid oleks seatud. Nimelt peatati kohtumäärusega Forum 187 2003. aasta otsuse täitmine, kuna sellega keelati koordineerimiskeskuste volituste uuendamine, ilma et nende uuendamiste tähtaja suhtes oleks ette nähtud muud ajalist piirangut kui põhiküsimuses Euroopa Kohtu tehtava lahendi kuulutamise päev. Nagu tunnistas ka hageja Üldkohtu küsimusele vastates, oleksid Belgia ametiasutused võinud tema volitust uuendada piiramata tähtajaks, nagu tehti nelja koordineerimiskeskuse osas, olenemata asjaolust, et uuendamisest ei saanud vastavalt kohtumäärusele Forum 187 tekkida kaugeleulatuvamaid tagajärgi kui kohtuotsuse Forum 187 kuulutamise päev. Seega tuleb tagasi lükata hageja argumendid, et Belgia ametiasutused uuendasid tema volitust kuni 31. detsembrini 2005 Belgia Kuningriigi kohustuse tõttu täita ühenduse õigusest tulenevaid kohustusi; samuti tuleb tagasi lükata need hageja argumendid, millega ta vaidleb vastu sellele, et nimetatud ajalise piirangu fikseerisid Belgia ametiasutused omal vabal tahtel.

53 Eeltoodust nähtub, et alates 31. detsembrist 2005 ei olnud hagejal enam Belgia õiguse alusel kehtivat volitust ja ta ei saanud enam õiguspäraselt kohaldada koordineerimiskeskuste maksustamiskorda. Hageja kinnitab aga oma hagiavalduses, et ta sai siiski jätkata koordineerimiskeskuste maksustamiskorra kohaldamist pärast 31. detsembrit 2005, eelkõige aastatel 2006 ja 2007. Vastuseks selle kinnituse kohta Üldkohtu poolt esitatud küsimusele märkis hageja repliigis, et seda tuleb mõista nii, et ta taotles aastate 2006 ja 2007 suhtes selle korra kohaldamist. Taotlemine tähendab, et koos 2006. ja 2007. aasta tuludeklaratsioonidega – ja nendele perioodidele kohaldas ta asjassepuutuvat korda – esitas ta Belgia ametiasutustele taotluse, et need kinnitaksid tema koordineerimiskeskuse staatuse säilitamist kuni 31. detsembrini 2010, ja seda, et Belgia ametiasutused andsid tema staatuse suhtes pidevalt teavet. Selle argumentatsiooniga ei saa nõustuda. Nimelt ei anna asjaolu, et nimetatud korra kohaldamist taotleti, alust järeldada, et hagejal oli Belgia õiguse kohaselt selle korra kohaldamise õigus.

54 Neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et hageja ei saa nõuda sellise üleminekuaja kohaldamist kohtuotsuse Forum 187 tähenduses, mis ületaks vaidlustatud otsuses kindlaks määratud tähtaega, st 31. detsembrit 2005.

55 Nimelt on üleminekuaja eesmärk tagada üleminek ühest olukorrast teise, st käesolevas asjas üleminek olukorrast, kus hageja kohaldab koordineerimiskeskuste maksustamiskorda, olukorda, kus tal selle kohaldamise õigust enam ei ole. Kohtuotsusest Forum 187 (punkt 163) nähtub, et keskustele, mida see otsus puudutab ja mille hulka kuulub ka hageja, tuli ette näha mõistlik üleminekuaeg, et nad saaksid kohaneda 2003. aasta otsusest tulenevate tagajärgedega.

56 Arvestades, et alates 31. detsembrist 2005 hageja enam koordineerimiskeskuste maksustamiskorda kohaldada ei saanud, ei saa sellele kuupäevale järgnevat perioodi, mille jooksul hageja seda korda siiski kohaldas, käsitleda kui perioodi, mille eesmärk on võimaldada tal kohanduda, kuna ta juba oli selles uues olukorras. Seega juhul, kui käesolev hagiavaldus rahuldada, ei antaks hagejale tagasiulatuvalt üleminekuaega pärast 31. detsembrit 2005 algava perioodi jaoks, kuna sellisel üleminekuajal puuduks ese.

57 See, et juhul, kui keskusel ei ole enam kehtivat volitust, on pikemat üleminekuaega – ka tagasiulatuvalt – võimatu saada, tuleneb ka kohtumäärusest Forum 187. Nimelt märkis Euroopa Kohtu president seoses taotlusega peatada 2003. aasta otsuse – mis keelas teatud keskuste volituste uuendamise – täitmine, et kui taotletud ajutist meedet ei kohaldata, muutub kohtuasjas tehtava sisulise lahendi täitmine juhul, kui vaidlus lahendatakse hageja kasuks, üleminekuaja suhtes suures osas võimatuks, kuna võimalikud finantsmeetmed ei tundu olevat kohandatud selleks, et tagasiulatuvalt taastada koordineerimiskeskuseid puudutava regulatsiooni stabiilsus (kohtumäärus Forum 187, punkt 146).

58 Eeltoodust tuleneb, et arvestades hagi eset, milleks on nõue tühistada vaidlustatud otsus, kuna selles ei ole ette nähtud kohast üleminekuaega, ei anna nimetatud otsuse tühistamine sel põhjusel hagejale mingit kasu.

59 Eelnevaid põhjendusi ei muuda ükski hageja esitatud argument.

60 Mis puudutab hageja argumente selle kohta, et tema huvi seisnes asjaolus, et kinnitataks asjassepuutuva korra kehtima jäämine pärast 31. detsembrit 2005 ja Belgia ametiasutused peaksid kohaldama kuninga dekreeti nr 187, siis selle kohta tuleneb kohtupraktikast, et kui ei saa välistada, et hageja esitatud hagi rahuldamise korral võib ta esitada siseriiklikele ametiasutustele teatud nõudmisi või vähemalt nõuda, et need tema taotluse läbi vaataksid, on hagejal hagi esitamise õigus (vt Üldkohtu 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas T-9/98: Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie *vs*. komisjon, EKL 2001, lk II-3367, punktid 34 ja 38, ning 12. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-348/03: Koninklijke Friesland Foods *vs*. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 72).

61 Samas tuleb kohe märkida, et isegi kui käesolevas asjas hagi rahuldataks, ei saa hageja esitada Belgia ametiasutustele mingeid nõudmisi, mis puudutaksid konkreetselt tema suhtes kohaldatavat üleminekuaega, st käesoleva hagi eset. Nagu tuleneb ka eeltoodust, ei saa Belgia ametiasutused nimelt võimaldada hagejale antud üleminekuaja pikendamist, ja seda ka tagasiulatuvalt, kuna koordineerimiskeskuste maksustamiskord talle enam ei kohaldu. Edasi tuleb täheldada, et Euroopa Kohus ei tühistanud kohtuotsuses Forum 187 2003. aasta otsuse punkte, milles asjassepuutuv kord tunnistatakse ühisturuga kokkusobimatuks ja kohustatakse Belgia ametiasutusi see kehtetuks tunnistama või muutma nii, et see oleks ühisturuga kokkusobiv. Nendel punktidel on seega alates 2003. aasta otsuse vastuvõtmisest õiguslikud tagajärjed, mistõttu ei saa Belgia ametiasutused hageja volitust uuendada ainult kuninga dekreedi nr 187 alusel. Lisaks peaks juhul, kui vaidlustatud otsus tühistataks, komisjon vastu võtma uue

otsuse, et määratleda koordineerimiskeskustele kohaldatav uus üleminekuaeg, kuna Üldkohus ei saa vaidlustatud otsust asendada uue otsusega ega seda muuta (Euroopa Kohtu 11. mai 2000. aasta määrus C-428/98 P: Deutsche Post *vs*. IECC ja komisjon, EKL 2000, lk I-3061, punkt 28, ja Üldkohtu 26. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-199/99: Sgaravatti Mediterranea *vs*. komisjon, EKL 2002, lk II-3731, punkt 141).

62 Seda arvestades tuleb asuda seisukohale, et esiteks ei saa hageja põhjendatud huvi põhjendamisel tugineda kuninga dekreedi nr 187 kohaldamisele pärast 31. detsembrit 2005 ja teiseks on asjaolu, et ei saa välistada, et Belgia ametiasutused võivad talle anda õiguse kohaldada seda korda pärast nimetatud kuupäeva, asjakohatu.

63 Lisaks tuleb meenutada, et hageja ei saa vaidlustatud akti tühistamise huvi põhjendamiseks tugineda tulevikus tekkivale olukorrale, mille saabumine on ebakindel (vt Üldkohtu 14. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-141/03: Sniace *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-1197, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika). Samuti tuleb märkida, et sõltumata eeltoodud kaalutlustest ei saa hageja esitatud ühegi tõendi alusel kindlalt väita, et vaidlustatud otsuse tühistamisel pikendaksid Belgia ametiasutused kuninga dekreedi nr 187 alusel tema volitust tagasiulatuvalt perioodiks, mis ületab 31. detsembrit 2005. Muu hulgas ei tulene see hagiavaldusele lisatud Belgia ametiasutuste kirjadest, milles sisuliselt ainult kinnitatakse hageja kirjade kättesaamist, ega repliigile lisatud nende ametiasutuste 11. juuni 2008. aasta kirjast, milles märgitakse, et seni kuni käesolev kohtuvaidlus lõplikult lahendatud ei ole, ei kohalda Belgia maksuhaldur suuremat maksumäära ega halduskaristusi või -trahve, kui hageja maksudeklaratsioonides esitatud koordineerimiskeskuste korra kohaldamise taotlus rahuldamata jäetakse. Vastupidi hageja väidetule ei tõenda need asjaolud kindlalt ja tingimusteta, et Belgia ametiasutused kavatsesid tema volitust pikendada perioodiks, mis ületas 31. detsembrit 2005. See, et Belgia ametiasutused tegid majandusaastate 2006 ja 2007 kohta maksuotsused, kohaldades tavapärast maksustamiskorda, tõendab tegelikult vastupidist.

64 Mis puudutab 2006. aasta seadust, siis tuleb märkida, et see ei saa igal juhul hageja põhjendatud huvi aluseks olla. Nimelt ei ole selle seaduse koordineerimiskeskuste maksustamiskorda puudutavad sätted veel jõustunud. Nende sätete jõustumise kuupäev määratakse vastavalt selle seaduse artiklile 298 kindlaks ministrite nõukogu heakskiidetava kuninga dekreediga, mida ei ole veel vastu võetud. Nagu nähtub ka vaidlustatud otsuse põhjendusest 18, seadsid Belgia ametiasutused selle jõustumise sõltuvusse komisjoni kinnitusest, et tal ei ole sellele vastuväiteid. Samuti on vaidlustatud otsuse artiklis 3 märgitud, et 2006. aasta seadus on ühisturuga kokkusobimatu, kuna selle sätetega pikendatakse volituse uuendamise uute otsuste kaudu koordineerimiskeskuste korda perioodiks, mis ületab 31. detsembrit 2005. Selle kohta on oluline märkida, et nagu nähtub ka 19. detsembri 2008. aasta kuninga dekreedi kuuendast põhjendusest, olid Belgia ametiasutused „nõus [vaidlustatud] otsusega ega muutnud veel kehtivaks [2006. aasta seadust]" koordineerimiskeskuste korda puudutavas osas ning teavitasid sellest asjassepuutuvaid maksukohustuslasi. Sellest tuleneb, et Belgia ametiasutused ei kavatse seda seadust jõustada. Samuti on tõsi, et hageja ei ole sõnaselgelt vaidlustanud vaidlustatud otsuse seda osa, mis puudutab 2006. aasta seadust – ta kinnitas kohtuistungil, et tal ei olnud vajadust sellele seadusele viidata.

65 Lõpuks tuleb tagasi lükata hageja argumendid selle kohta, et hagiavalduse vastuvõetavust ei saa seada sõltuvusse asjaolust, et hagi esitamise ajal pidi olemas olema kehtiv volitus, samas kui see volitus sõltub vaidlustatud otsusega kehtestatud üleminekuaja määratlusest. Nimelt, nagu tuleneb ka eeltoodust, määrasid kuupäeva, mil hagejal enam kehtivat volitust ei olnud ja milleks ta pidi olema võtnud vajalikke meetmeid enda kohandamiseks, kindlaks ainult Belgia ametiasutused, mitte vaidlustatud otsus. Lisaks sõltub hagiavalduse vastuvõetavus käesolevas asjas hageja põhjendatud huvist, mitte volituse kehtivusest hagiavalduse esitamise ajal, kuigi viimati nimetatud asjaolu võib mõjutada hagi esitamise õiguse analüüsi.

66 Arvestades kõike eeltoodut, tuleb järeldada, et hagejal puudub hagi esitamiseks põhjendatud huvi.

67 Seega tuleb hagi vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata jätta ning puudub vajadus uurida komisjoni tõstatatud asja läbivaatamist takistavat asjaolu, et vaidlustatud otsus hagejat otseselt ei puuduta.

**Kohtukulud**

68 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb vastavalt komisjoni nõudele mõista kohtukulud välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

**1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.**

**2. Mõista kohtukulud välja Centre de coordination Carrefour SNC-lt.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 18. märtsil 2010 Luxembourgis.

Allkirjad